

II Księga Kronik

Rozdział 26

1. A lud wszystek Judzki syna jego, Ozjasza, w szesnaście lat, postanowił królem miasto Amazjasza, ojca jego. 2. Ten zbudował Ailat i przywrócił ji ku państwu Judzkiemu, gdy zasnął król z ojcy swemi. 3. Szesnaście lat miał Ozjasz, gdy począł królować a pięćdziesiąt i dwie lecie królował w Jeruzalem; imię matki jego Jechelia z Jeruzalem. 4. I czynił, co było dobrego w oczach PANSKICH, według wszystkiego, co był uczynił Amazjasz, ociec jego. 5. I szukał Pana za dni Zachariasza rozumiejącego i widzącego Boga. A gdy szukał JAHWE, szczęścił go we wszystkim. 6. Na ostatek ruszył się i walczył przeciw Filistymom, i zburzył mur Get, i mur Jabnijek, i mur Azotu; pobudował też miasteczka w Azocie i w Filistim. 7. I pomógł mu Bóg przeciw Filistymom i przeciw Arabczykom, którzy mieszkali w Gurbaal, i przeciw Ammonitom. 8. I odważali Ammonitowie dary Ozjaszowi, i rozślawiło się imię jego aż do weszcia Egiptu prze zwycięstwa częste. 9. I pobudował Ozjasz wieże w Jeruzalem nad bramą kątu i nad bramą doliny i inne po tymże boku muru, i umocnił je. 10. Pobudował też wieże na puszczy i powykopywał barzo wiele studzien, dlatego iż miał barzo wiele bydła, tak po polach, jako i po szerokości pustynie. Miał też winnice i winiarze po górach i na Karmelu: bo był człowiek kochający się w sprawowaniu rolej. 11. A było wojsko żołnierzów jego, którzy wychadzali na wojnę pod ręką Jehiela pisarza, i Maasja doktora, i pod ręką Hananiasza, który był z książąt królewskich. 12. A wszytka liczba książąt według domów mężów mocnych: dwa tysiąca sześć set. 13. A pod nimi wszytko wojsko trzykroć sto tysięcy i siedm tysięcy i pięć set: którzy byli sposobni na wojnę i bili się za królem z nieprzyjaciółmi. 14. Zgotował im też Ozjasz, to jest wszytkiemu wojsku, tarcze i drzewa, i przyłbice, i pancerze, i łuki, i proce na ciskanie kamienia. 15. I naczynił w Jeruzalem rozmaitej strzelby, którą rozłożył po wieżach i po węglach murów, aby wypuszczano strzały i wielkie kamienie. I wyszło imię jego daleko, przeto że mu JAHWE pomagał i umocnił go. 16. Ale gdy się zmocnił, podniosło się serce jego ku upadku jego i zaniedbał JAHWE Boga swego, i wszedłszy do kościoła PANSKIEGO, chciał palić kadzidło na ołtarzu kadzenia. 17. A tudzież za nim wszedł Azariasz kapłan i z nim kapłanów PANSKICH ośmdziesiąt, mężów barzo mocnych, 18. zastawili się królowi, i rzekli: Nie twój to urząd, Ozjaszu, abyś palił kadzidło JAHWE, ale kapłanów, to jest synów Aaronowych, którzy są poświęceni ku takowej posłudze. Wynidź z świątnice, nie lekce poważaj, boć to nie będzie poczytano ku sławie od JAHWE Boga! 19. I rozniewawszy się Ozjasz, trzymając w ręku kadzidlnicę, aby palił kadzenie, groził kapłanom. I wnet wystąpił trąd na czoło jego przed kapłany w domu PANSKIM na ołtarzu kadzenia. 20. I wejrzawszy nań Azariasz, przedniejszy kapłan, i inni wszyscy kapłani, obaczyli trąd na czele jego i wnet go wygnali. Ale i sam ulękwszy się, co rychlej wyszedł, przeto że zaraz poczuł plagę PANSKĄ. 21. Był tedy Ozjasz król trędowaty aż do dnia śmierci swej i mieszkał w domu osobnym pełen trądu, dla którego był wypędzon z domu PANSKIEGO. A Joatam, syn jego, rządził dom królewski i sądził lud

ziemie. **22.** A ostatek mów Ozjasza, pierwszych i poślednich, wypisał Izajasz, syn Amos, prorok. **23.** I zasnął Ozjasz z ojcy swemi, i pogrzebli go na polu grobów królewskich, przeto iż był trędowaty, i królował Joatam, syn jego, miasto niego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.